WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

we maken kennis met DIEDERIK DUCK

Nr. 43 24 OKT. 1964

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Jullie dachten misschien dat je alle leden van de familie Duck zo langzamerhand wel kende, maar dat is niet waar! Zo nu en dan duikt er weer een nieuw familielid op, waarvan ik zelf het bestaan niet eens kende, of vergeten was.
Zo werd ik een tijd geleden verrast door een bezoek van mijn neef Diederik. Hij belde op een stille, vredige zomermiddag, terwijl ik in de tuin zat, aan mijn deur., en sindsdien zie ik hem vaker dan me eigenlijk wel lief is. Want Diederik is een beste kerel, hoor, en hij bedoelt het waarschijnlijk allemaal wel goed, maar na zo'n bezoekje van hem heb ik altijd wel een paar dagen nodig om weer bij te komen.

Mijn poes, Tobber, trouwens ook.
Eigenlijk heette hij helemaal geen Tobber, hij had een heel deftige kattenaam; maar door al die bezoekjes van Diederik is hij zo bang voor die neef van me geworden, dat hij er bijna voortdurend over in de zorgen zit, en daarom noem ik hem nu Tobber. Je vraagt je natuurlijk af wat Diederik dan wel doet, dat we zo bang voor hem zijn.... Om daarachter te komen kun je eigenlijk maar het best het verhaal van deze week over een van zijn bezoeken gaan lezen. Maar ik zal toch eerst proberen het een beetje uit te leggen.
Diederik beeft de gewoonte allerlei boeken te lezen en lezingen te bezoeken over „wetenschappelijke onderwerpen", en wat hij uit die boeken en op die lezingen leert, wil hij den meteen gaan toepassen — en ongelukkigerwijze komt hij daarvoor meestal bij mij!
Dan gebruikt hij mij als een soort proefkonijn, of hij gebruikt mijn tuin — of erger nog: mijn huis — als werkplaats voor het beoefenen van zijn nieuwste hobby.
In het verhaal van deze week, waarin je met hem kunt kennismaken, gebruikt hij mij als proefkonijn voor een van zijn geweldige nieuwe ideeën....

OOM DONALD

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

Tineke Brons, Emmeloord. Wat jammer dat je nu niet meer schrijven kunt! Maar je schoolwerk gaat voor. En daarom kijk ik eebt niet zo boos als je me hebt getekend, hoor! Dag, Tineke!
Anneke de Schipper, 's-Heer Hendrikskinderen. De Grote Boze Wolf en Wolfje wonen in het bos bij Duckstad. Maar als je ze een briefje wilt schrijven, kun je dat het beste aan mij sturen, dan zorg ik wel dat ze bet krijgen!
Paul de Vries, Amsterdam. Het lijkt me een spannende sport, die jouw vader in Spanje beoefend heeft! Kreeg hij geen last van hoogtevrees, of misschien wel van luchtziekte, zoals jij? Dag, Paul.
Emily Posthumus, Roden. Heb je het fijn gehad in Engeland? En ken je al een beetje Engels? Doe de groeten maar aan je zusje van mij. Dag, Emily!
Janny Draaisma, Ried. Ik krijg vaker briefjes van kinderen die mij vragen wat ze moeten doen om in de Brievenbus te komen. Het enige wat je daarvoor moet doen, Janny, is mij een gezellige brief schrijven waarin je zegt dat je er graag in wilt komen. Je ziet dat dat genoeg is!
Ik verwacht deze week weer veel fijne brieven van jullie! Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Grietje Helmhaut is zeven jaar. Zij boudt heel veel van mooie kaarten. Haar adres is: Zeerijp C6, Gem. 't Zand.

Mieke van Egdom is 9 jaar en al een tijd ziek. Sturen juille baar eens een briefje of een kaart? Haar adres is: Maarsbergseweg 2, Woudenberg (Utr.).

Bianca Hoorenman is 15 jaar en is al een bele tijd ziek. Zij spaart foto's van Anneke Grönloh en Conny Froboes, en suikerzakjes. Haar adres is: Cantraalziekenhuis., Wilhelminalaan, Alkmaar.

Louise Schroer is 10 jaar en spaart kaarten van Cliff Richard, Conny Froboes en Anneke Grönlob, en sigarebendjes. Haar adres is: R.-K. San. Emma-oord, Zevenaar.

Laurent v. Noorbeek is 12 jaar en moet nog een tijd in bet sanatorium blijven. Hij spaart sigarebandjes, speldjes en filmsterren. Zijn adres is: Liduina-paviljoen, Kinderafd. San. Hornerhelde, Horn.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars ven prijsvraag nr. 36 zijn:
1e prijs; harlage: Johnny Slotboom, Goudestein 94, **Rotterdam.**
2e prijs: weefdoos: Ineke Otters, Ruiterstr. 21, **Delfzijl.**
3e prijs: badmintonspel: Kinderen Dijkstra, **Engwierum, Fr.**; Ch. Delafontaine, **Stene/Oostende, Belg.**; S. Brasz, **A'dam-Z.**; W. Isphording, **Eindhoven;** P. Kuijcks, **Hulst;** J. d. Graaff, **Delft;** M. Roelofs, **Nijverdal;** J. Wind, **Echtenerbrug;** Kinderen Boersma, **Schiermonnikoog;** J. en M. Stiel, **Den Haag.**
Bal: G. Guffens, **Deurne;** R. Kievit, **Stellendam;** N. Hoofs, **Maastricht;** R. Stolvoort, **Haarlem;** M. Sportel, **Woerden;** B. Koers, **Kamperveen;** Gr. Schoen, **Stolpen-'t Zand;** P. Daansen, **Frenkfurt a. M. D.;** J. Jeuken, **Amersfoort;** H. Stubbe, **Schoonhoven;** J. Bogaardt, **Geneve, Zw.;** L. Burgerlof, **Den Bosch;** M. Evers, **Merum-Herten;** J. Born, **Bergambacht;** A. Salters, **Ondenbosch;** S. v. d. Berge, **Kortgene;** M. Groenenberg, **Wormerveer;** W. v. Doorn, **Utrecht;** L. v. Dop, **Rozenburg;** A. v. d. Kruys, **Geldrop.**

De oplossing ven prijsvraag nr. 41 luidt: BRAND.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 43

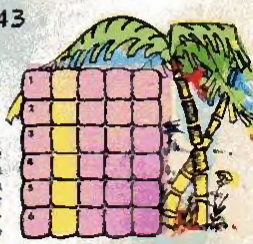

Van links naar rechts invullen:
1. je in een vaartuig voortbewegen,
2. hellend dak tegen een muur,
3. afsluiter bijvoorbeeld van de waterleiding,
4. daar in de verte,
5. stuk bouwland,
6. treffen.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de rij gele hokjes van boven naar beneden de naam van een werelddeel. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 29 oktober aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam. Vergeet vooral niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing nr. 43".
Veel succes!

WALT DISNEY

Diederik Duck

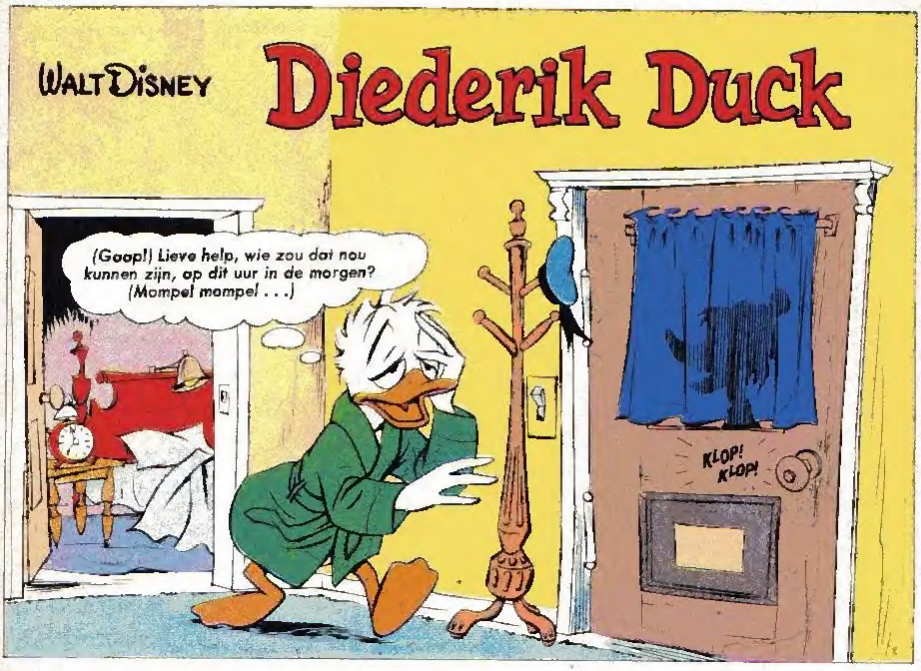

Zoals gewaanlijk heb je het mis — ik heb in verloren ogenblikjes een serie leerzome lezingen bijgewoond!
Wat een verloren tijd!

En ik heb jou uitgekozen voor de proef die ik wil nemen!
Hoe aardig van 'm!

We beginnen meteen! Je hebt precies vijf minuten om je aan te kleden! Kloor? Af!

Dat is nogal gemakkelijk!

Ik ben kloar!

Uitstekend! Je hebt het in precies tien seconden gedaan! Je hebt vier minuten en vijftig seconden verdiend om stroks lekker uit te rusten! Is het niet geweldig?

Verschrikkelijk! Ik neem die vier minuten en vijftig seconden rust nu meteen!

Oh nee, hoor, geen sprake van! Aan het eind von de dag krijg je ze allemoal tegelijk!

En nu — terwijl de was gedaan wordt . . .
Dat lijkt me teveel zeep, maar het zal zo wel vlugger gaan!

. . . staat het strijkijzer warm te worden!

. . . het gebraad wordt gebraden . . .

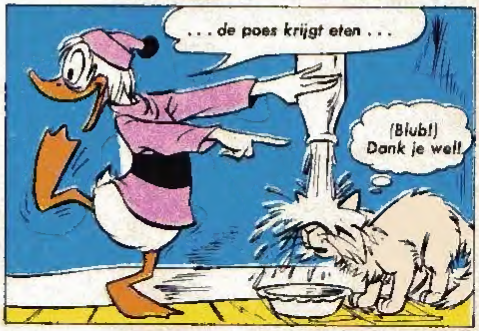
. . . de poes krijgt eten . . .
(Blub!) Dank je wel!

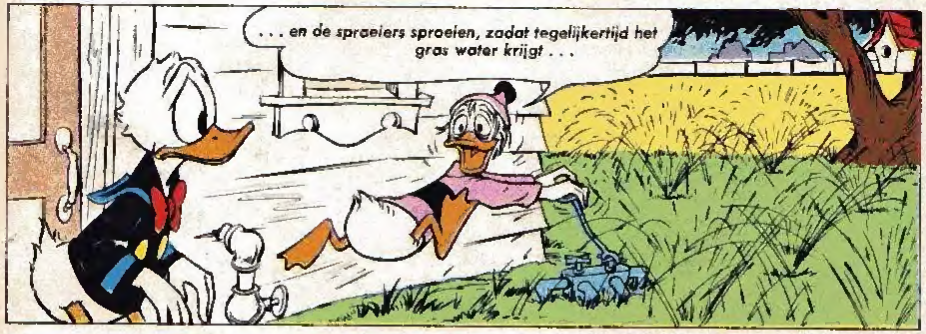
. . . en de sproeiers sproeien, zodat tegelijkertijd het gras water krijgt . . .

. . . en de auto gewassen wordt!

Nou, wat zeg je ervan? — gaat het vlug af niet?
Jawel, maar ik wilde eigenlijk alleen maar lekker op mijn gemakje de krant lezen en een tukje doen!

Goed dat je het zegt! Ik heb een manier van kront lezen dat overslalom heet! Je vliegt er gewoon door!
Met hem als je neef heb je geen vijand meer nodig!

Je moet gewoon tussen de regels lezen! In minder dan geen tijd ben je er door!

Ja, dat is allemaal goed en wel, maar er staat niets tussen de regels!

Dat, mijn beste neef, is don ook de reden waarom je er in minder dan geen tijd door bent! Za schiet je tenminste op!

Is dat een ontwoord? Ik kan toch niet tegen hem op, ik kan beter gewoon mee doen!

Ga jij nu maar vlug een tukje doen; onderwijl stafzuig ik de komer! Slaap ze!
Ah! Heerlijk! Toch heeft hij ergens een hart!

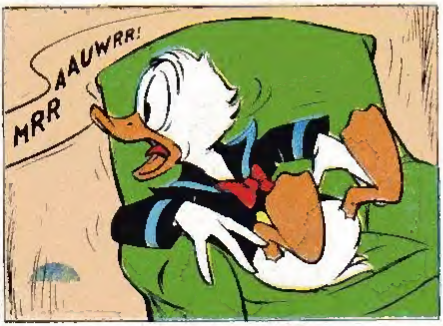
MRR
AAUWRR!

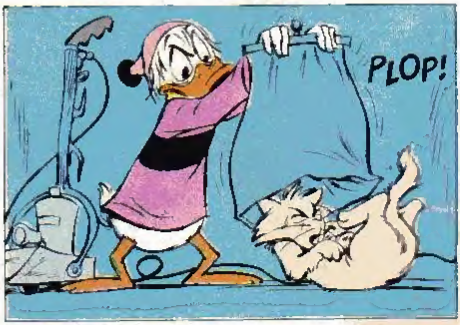
PLOP!

ZOEF!

Hé zeg, kijk in het vervolg alsjeblieft een beetje beter uit waar je gaat!

Gunst! Hij stak vlak voor me dwars over! En ik had beslist voorrang!

Ga nu maar vlug verder met je snelle slaapje! Je verspilt je tijd!

KIJK UIT! Kijk toch uit! De strijkplank!

Ik weet het! Ik weet het! Maak je niet dik! Ik zuig er alleen even onder door!

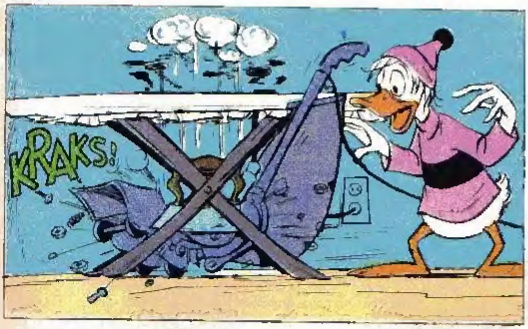
KRAKS!

Oh, nee! De strijkplank daargebrand, het strijkijzer stuk, en de stofzuiger in gruzelementen!

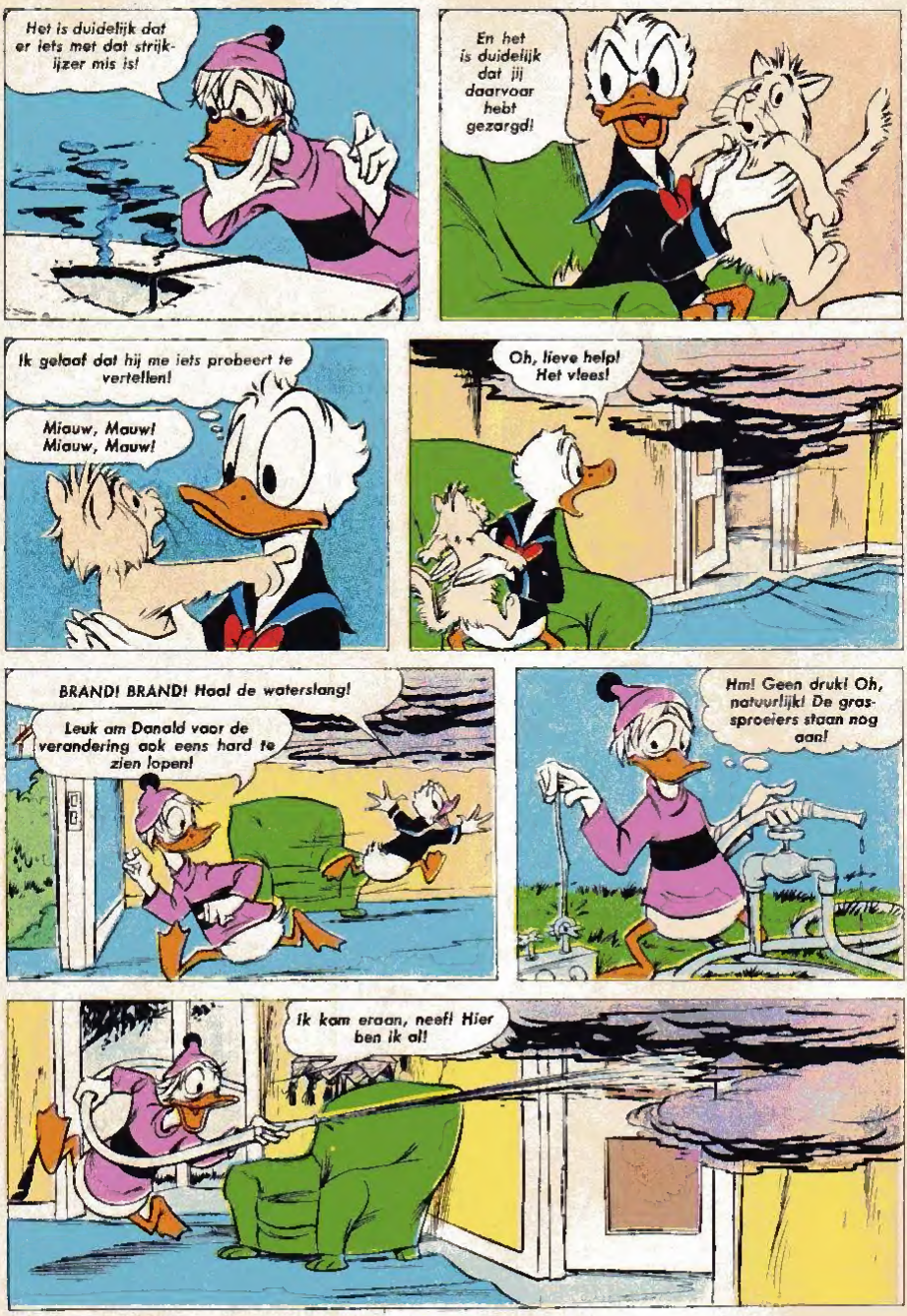
Het is duidelijk dat er iets met dat strijkijzer mis is!
En het is duidelijk dat jij daarvoor hebt gezorgd!
Ik geloof dat hij me iets probeert te vertellen!
Miauw, Mauw! Miauw, Mauw!
Oh, lieve help! Het vlees!
BRAND! BRAND! Haal de waterslang!
Leuk om Donald voor de verandering ook eens hard te zien lopen!
Hm! Geen druk! Oh, natuurlijk! De grassproeiers staan nog aan!
Ik kom eraan, neef! Hier ben ik al!

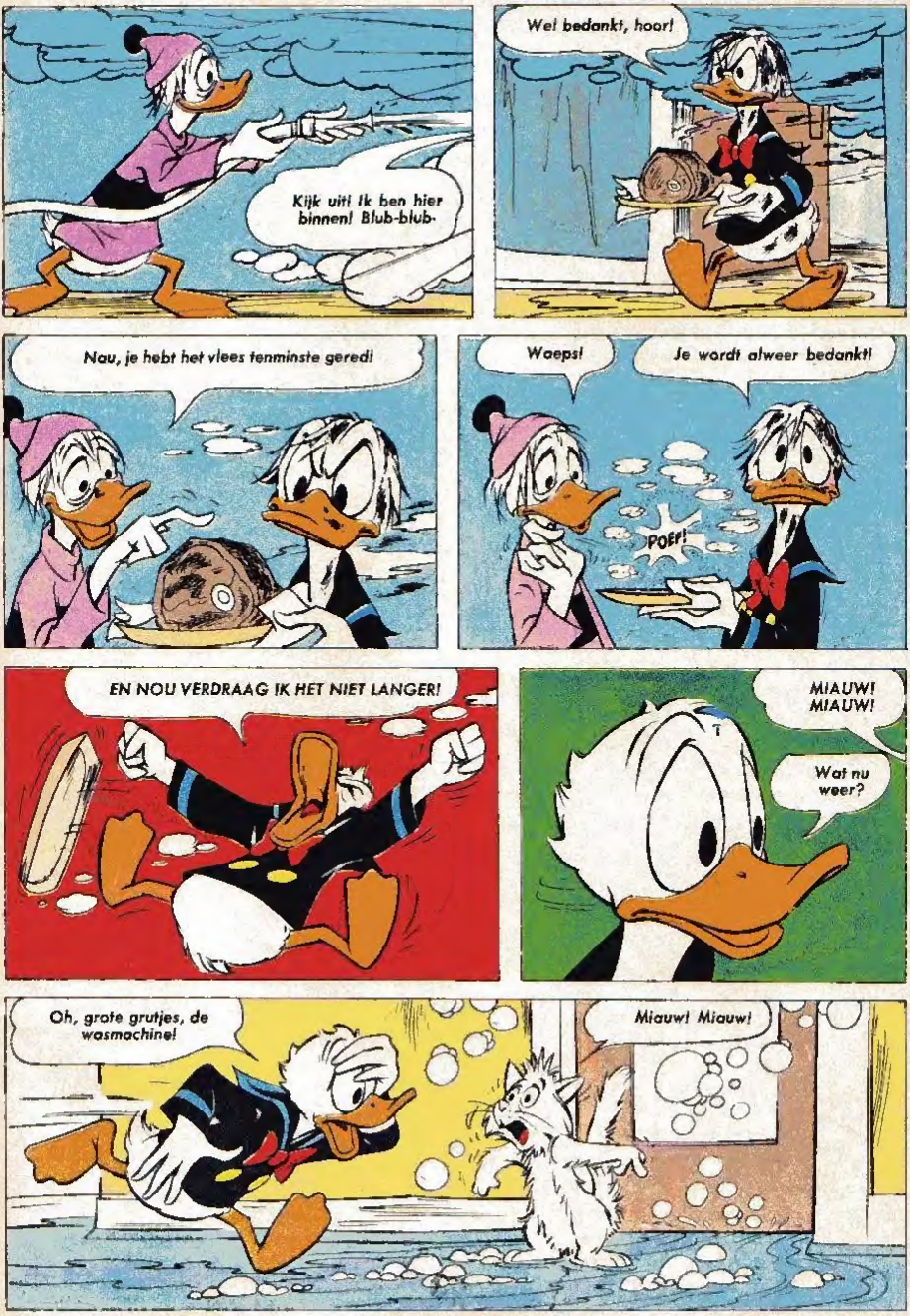
Kijk uit! Ik ben hier binnen! Blub-blub.
Wel bedankt, hoor!
Nou, je hebt het vlees tenminste gered!
Waeps!
Je wordt alweer bedankt!
POEF!
EN NOU VERDRAAG IK HET NIET LANGER!
MIAUW! MIAUW!
Wat nu weer?
Oh, grote grutjes, de wasmachine!
Miauw! Miauw!

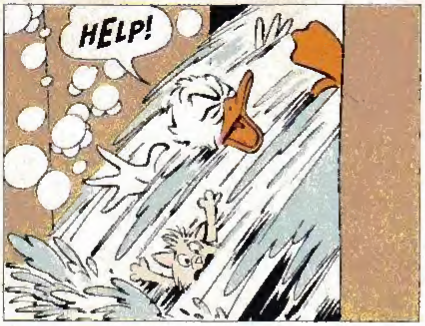
HELP!

Ik heb er misschien toch een beetje te veel zeep in gedaan!

Mijn beste neef Diederik, het kan me niets schelen hoe veel tijd je ervoor nodig hebt, maar ik wil dat deze rammel opgeruimd wordt! En ik trek er tussenuit!
Oh, ik heb het zo opgeruimd, hoor! Daar heb ik weer een speciale manier voor!

Kom, Tabber, we gaan!
Bedenk eens wat een tijd je door dit schuimbad weer bespaard hebt!

Oh, allemensen — ik bedael alle neven! Wat een idioot!
Maar het leed is nu geleden!

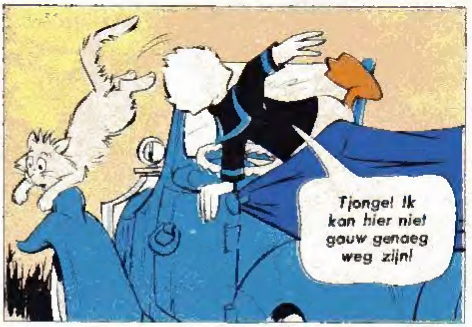
Tjonge! Ik kan hier niet gauw genoeg weg zijn!

PLONS!

Natuurlijk! De sproeiers! Ik was helemaal vergeten dat de auto's meteen gewassen werd!

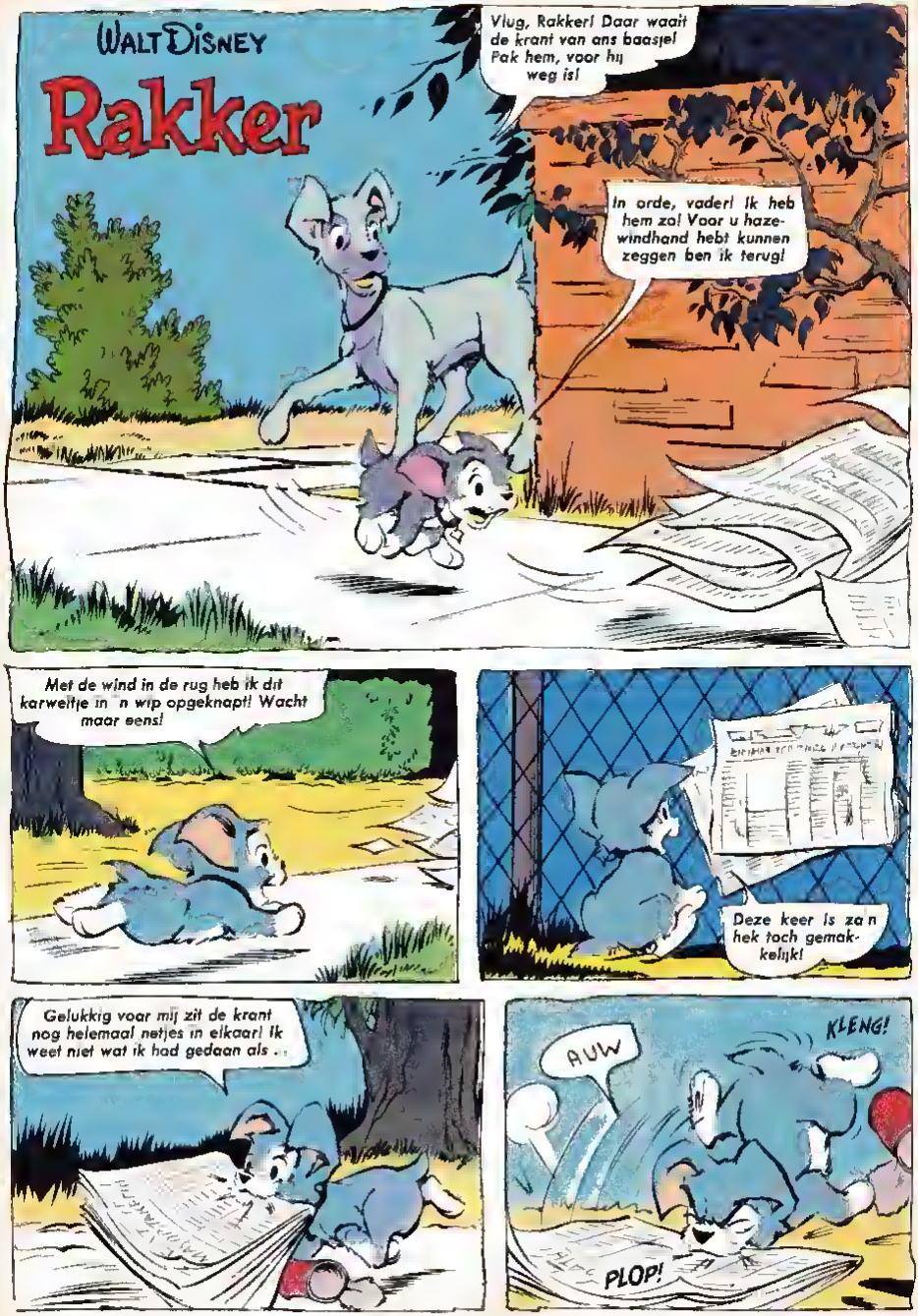
WALT DISNEY
Rakker
Vlug, Rakker! Daar waait de krant van ons baasje! Pak hem, voor hij weg is!
In orde, vader! Ik heb hem zo! Voor u hazewindhand hebt kunnen zeggen ben ik terug!
Met de wind in de rug heb ik dit karweitje in 'n wip opgeknapt! Wacht maar eens!
Deze keer is za'n hek toch gemakkelijk!
Gelukkig voor mij zit de krant nog helemaal netjes in elkaar! Ik weet niet wat ik had gedaan als . .
AUW
KLENG!
PLOP!

Gunst! Ik moet die bladen bij elkaar halen vóór de wind . . .
OH, OH!
FLAP!
FLAP!
FLAP!
FLAP!
Meneer de wind wil grapjes uithalen, hè? Maar dat gaat niet door!
PLOK!
PLOK!
PLOK!
WOESJ!
Lieve help! Hij heeft vast gehoord wat ik zei!
Nu gaat hij echt hard blazen! Had ik mijn grote mond maar dicht gehouden!
Wat zeg je daarvan! De wind heeft het opgegeven! Hij blaast niet meer en nu kan ik . . .
Hé — waar zijn die kranten heen gevlogen?
Dit is het derde huizenblok dat ik afren en ik heb ze nog nergens gezien.
Oh! Daar ligt een blad, vlak naast Bull
Z

Ik kan hem beter niet storen! Bul is een aardige hond, maar soms een beetje opvliegend — vooral als hij uit een vaste slaap wordt gewekt!
Even proberen met een paar zachte rukjes! Oeps!
Z
Oh, alle goeie grutjes! Wat moet ik nu doen?
Z-Z-
Ik heb het!
Z-Z-
Z-Z-
Misschien helpt het als hij dit ruikt!
Tjonge! Het gaat! Je bent een brave Bul! Nu omrollen!
Z-Z-
SNIF! SNIF!
Z-Z-
SNUF!
Dat is één blad! Nu de rest nog!
Daar is Boris! Het lijkt wel of hij een stuk van mijn krant heeft! Wat zou hij ermee doen?
De wind heeft een gat in mijn dak geblazen! Ik wilde het met deze kront weer dicht maken!
Het spijt me, Boris, maar mag ik het hebben? Zie je, het is een stuk van het avondblad van mijn baasje!

Zeg maar niets meer, Rakker! Hier heb je het! Ik weet hoe baasjes zijn! Bij de mijne is het huis te klein als zijn krant maar gekreukeld is! Laat me je helpen om de rest te vinden!
Oh, graag! Dat is aardig van je, Boris!
Ik zal dit steegje afzoeken en alles wat ik vind, breng ik naar je huis!
Fijn! Ik zal deze straat afzoeken! En, ah ja, Boris, vertel het aan iedereen die je tegenkamt!
Het is geweldig om vrienden zoals Boris te hebben — altijd klaar om je te helpen!
En je begrijpt dus, Jock, dat Rakker onze hulp dringend nodig heeft!
Ja zeker! Het ziet ernaar uit dat dat handje lelijk in de knel zit!
Ik zag hier kart geleden wat bladen langs vliegen! Ik zal eens kijken!
Fijn, Jock!
Rakkers krant? Jazeker, Jock! Mijn zusjes speelden vanmiddag met stukken krant! Maar ik ben bang dat die weggewaaid zijn!
We zullen eens gaan kijken waar je ze het laatst hebt gezien, Pedro! We moeren Rakker helpen!
Oh, kijk eens, daar zitten een paar bladen in die boom vast!
FLIP!
Wat een geluk! Daar zijn nog drie bladen! Al zeg ik het zelf — ik krijg een aardige neus voor nieuws!
FLAP!
FLAP!
Daar zijn er een paar ander het huis gewaaid! Ik heb ze nu bijna allemaal!

Wat zeg je me daar van? Daar ligt de rest!
Ik zal ze gladstrijken en netjes in elkaar vouwen! Niemand zal ooit merken dat de krant uit elkaar heeft gelegen!
Tjonge! Wat zal vader verrast zijn als hij ziet hoe netjes ik die krant thuisbreng!
Hé, waar zou al die drukte om zijn! Vader en moeder maken zich vast nog bezorgd over de krant van het baasje!
Ha, vader! U en moeder kunnen gerust zijn! Nieuwsjager Rakker, bericht dat zijn opdracht is uitgevoerd!
Fijn, Rakker! Maar daar maken we ons geen zorgen over!
Waar we ons zorgen over maken is . . .
Hoe raken we al die kranten kwijt die jouw vrienden zo behulpzaam hebben aangesleept!

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

Geschreven door WIM MEULDIJK

Eindelijk is Pipo erin geslaagd de pareldieven Snuf en Snuitje op het rechte pad te brengen. Daarvoor heeft hy echter zelf hun leven moeten redden met een gevaarlyke list, toen ze bedreigd werden door een ijsbeer! Maar in het koude Noordpoolland van Prins Broesnof is nog lang niet alles in orde...

HET PROBLEEM VAN MAMMALOE

SNUF en Snuitje hebben dus beloofd verder braaf te zijn tijdens deze reis en dat is een goed teken. „Hou je aan je woord, meneertjes!" zegt Pipo voor alle zekerheid, „anders ga ik persoonlijk die ijsbeer halen om jullie tot andere gedachten te brengen!"

„Laat maar zitten, clowntje!" zegt Snuf, „we hebben b-beloofd dat we geen pareldiefstallen of andere n-nuttige handwerken zullen uitoefenen g-gedurende dit avontuur en daar houden we ons aan! Laten we maar t-teruggaan naar die prins en hem zijn m-mooie parels, fijne parels terug brengen, maar denk om het si-slipgevaar!" Even later glijdt de slede van Pipo en Petra over de ijsvlakten terug in de richting van het Roomijse Rijk; vlak achter hen rijdt de oude auto met Snuf en Snuitje. Voor alle zekerheid heeft Pipo een touw tussen die twee voertuigen gespannen en de parels overgeladen in zijn slede!

Alles gaat goed, een paar uur later bereiken ze de ijshuizen van de stad. Pipo rijdt regelrecht naar het paleis. Prins Broesnof zit op de troon, het hoofd in de handen. „Treur niet, ijsvorst!" roept Pipo. „Hier zijn je parels terug, wrijf maar in je handjes!" Prins Broesnof vergeet zijn waardigheid en maakt een luchtsprong. Hij glijdt natuurlijk uit en wordt door twee lakeien opgeraapt, waarna hij Pipo de hand schudt en opdracht geeft de parels weer veilig in de schatkamer op te bergen. Dan staat zijn gezicht opeens weer zorgelijk. „Ge bedankt wordt!" zegt prins Broesnof tot Pipo. „Gij zeer nuttige warmlander! Nu parels terug, maar er nog grote moeilijkheden zijn. Worden veroorzaakt door uw mevrouw!"

„Wat?" roept Pipo. „Maakt Mammaloe nu moeilijkheden? Dat heeft ze nog nooit van haar leven gedaan, het kan niet!"

Het gezicht van prins Broesnof staat plotseling erg strak. „Kijken naar buiten," zegt hij ijzig. „Zelf zien wat gebeuren in stad!" Pipo loopt naar het balkon. Op het plein ziet hij Mammaloe staan. Ze doet iets merkwaardigs. Pipo begrijpt er niets van. Ze heeft een vuurtje gestookt en gooit daar allerlei hamertjes in! Bijna alle huisvrouwen van Roomijzië staan er omheen en schreeuwen. Ze zwaaien met hun vuisten naar Mammaloe. Ze

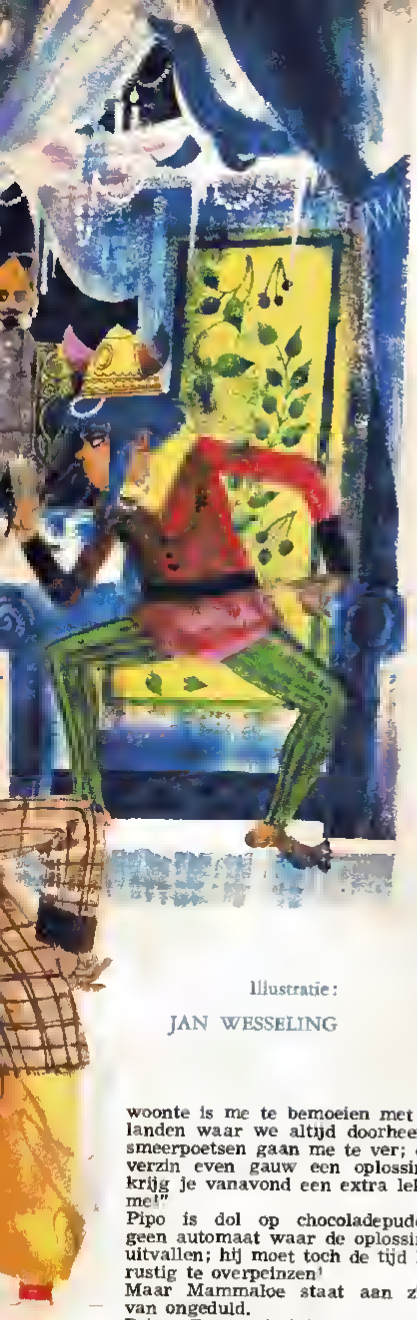

Illustratie:

JAN WESSELING

gooien sneeuwballen naar haar kruliebol, het is duidelijk dat ze kwaad op het clowns-vrouwtje zijn.

„Alle kiaptoeters," stamelt Pipo. „Mammaloe heeft ruzie met de bevolking. Wat heeft ze gedaan en waar is dat kampvuurtje voor?"

Pipo hoeft niet lang om antwoord te vragen; de tegenstand wordt Mammaloe daar buiten te geoot; ze vlucht het paleis in onder een hagel van sneeuwballen en komt helemaal verfomfaaid de troonzaal binnengijden. „Oh, Pipo!" roept ze, „ben je eindelijk terug, waar was je toch al die tijd, het is hier helemaal niet leuk meer, ik probeer die huisvrouwen hier een beetje netheid bij te brengen. Stel je voor, ze gebruiken helemaal geen water; ze slaan het vuil met een hamertje uit hun bevroren wasgoed. En de kinderen worden 's morgens niet gewassen, maar afgeborsteld met een vegertje. Dat kon ik niet langer aanzien!"

Ziezo, nu begrijpen Pipo en Petra en Snuf en Snuitje meteen waar de nieuwe moeilijkheden zitten! „Oh!" roept Snuf veel te luid. „Worden de kinderen hier afgestoft? Wat een viespoezen; ik was tenminste een keer per week m'n hele gezicht met een t-tamelijk nat lapje!"

„Zo," zegt Petra, „dan vind ik jou toch ook een vuilpoes, meneer de pareldief! Een keer per week lijkt nergens op, weet je dat!" Mammaloe staat ondertussen druk met Pipo te fluisteren; ze moeten niet te hard mopperen over dit vieze volk, want dat is niet leuk voor prins Broesnof, die erbij zit!

„Pipo," zegt Mammaloe, „je weet dat het niet mijn gewoonte is me te bemoeien met de bevolking van alle rare landen waar we altijd doorheen reizen. Maar deze pietersmeerpoetsen gaan me te ver; daar moet ik iets aan doen, verzin even gauw een oplossing met je denkhoofd, dan krijg je vanavond een extra lekkere chocoladepudding van me!"

Pipo is dol op chocoladepudding, maar zijn hoofd is geen automaat waar de oplossingen op een briefje zomaar uitvallen; hij moet toch de tijd hebben dit nieuwe probleem rustig te overpeinzen!

Maar Mammaloe staat aan zijn rechterarm te trekken van ongeduld.

Prins Broesnof klimt van zijn troon en begint aan Pipo's linkerarm te sjorren. „Bleekclown," zegt hij, „belangrijker zijn probleem van fontein de Grote Sisser. Hij spuiten nu gloeiend water iedere vijf minuten. Over paar dagen zullen hij spuiten aan één stuk door en mijn ijsland zal dan geheel wegsmelten, zeer zielig! Verzin een oplossing, warmlander, voor het is te laat!"

Mammaloe roept dat het afwasprobleem veel dringender is en nu heeft Pipo het dus erg moeilijk tussen die twee in!

„Sapperdeflap," mompelt hij, „het is allebei heel noodzakelijk; een fontein dempen en zorgen dat een volk niet vervuilt..... ik kan maar één ding tegelijk.

Aan de ene kant hebben ze water nodig, aan de andere kant is er water te veel en ... driemiljoen-krakelingen, dat, dat IS het! Het ene probleem moet het andere oplossen, Mammaloe, je hebt geoot gelijk!"

„Dat heb ik altijd, Pipo," zegt Mammaloe, „maar waarin bedoel je deze keer en waarom kijk je ineens zo blij terwijl de toestand erg somber is?"

Maar Pipo is het paleis al uitgerend, bij trekt Snuf en Snuitje met zich mee.

„Spreek me niet tegen," zegt hij. „Haal de banden van jullie auto af, ik heb ze nodig!"

Snuf en Snuitje beginnen luid te protesteren, maar Pipo dreigt met de terugkeer van de ijsbeer en dat helpt. Ze halen de vier banden van de auto af en zien verschrikt toe hoe Pipo ze met zijn zakmes doormidden snijdt.

„En nu plakken we ze allemaal aan elkaar!" roept Pipo. „Dan krijgen we een lange rubber-slang en dat is net wat we nodig hebben voor de oplossing van alle problemen van het Roomijse Rijk! Hier is het plaksel en hier is een mes, opschieten een beetje!"

Mammaloe en prins Broesnof komen nu ook kijken en de huisvrouwen van het land kijken kwaad naar Mammaloe, omdat ze alle afklophamertjes en vegertjes verbrand heeft, waarmee ze hun huis en hun kinderen schoon hielden.

Maar niemand doet een mond open, allen staren ze vol spanning naar de ijverige clown, die luid aanwijzingen staat te geven aan de twee pareldieven. ... Wat is bij van plan?

Volgende week:

EEN NUTTIGE FONTEIN

WALT DISNEY
Goofy
Hahal Weten die baeven niet dat kagels gewoon op de Zwarte Zwieper afketsen?
PING!
En ze kunnen hem niet kwijtraken! Hij is half oop, half kat!
En als hij met zijn zwarte zweep slaat . . . zijn ze erbij!
ZWIEP!
RING!
Verdraaid! Juist nu belt er iemand op!
Pak 'm, Zwieper!
Goofy! Je komt vanavond toch op mijn gekastumeerde bal, hè?
Pak aan, lelijke boef!. . . Eh, natuurlijk, Klarabella . . . Ik kom, hoor! Ik ben net bezig mijn pak af te maken!

Grutjes! De Zwarte Zwieper z'n moeder zou ons zelfs niet uit elkaar kunnen houden!
Hmm . . . Nog een kleinigheidje! Mijn ZWEEP moet zo zwart zijn als de nacht!
ZWART VERF
Boeven, pas op! Hier komt de Zwarte Zwieper aan!
Hé, Loetje! Kijk eens wie door loopt?
De Zwarte Zwieper! (Slik!) Ik dacht dat hij een televisie-figuur was!
Ik zal 'm eventjes!
Sufferd! Weet je nu nog niet dat kogels op de Zwarte Zwieper afketsen?
Asjemenou! Daar zijn nog een paar kerels die naar Klorobella's verkleedpartij gaan!
Niemand kan hem kwijtraken, maar we kunnen 't proberen!
Met die boevenpakjes zou het leuk zijn als we samen bij Klorobella binnen kwamen!
Joe-hoe, jongens! Wacht op me!
Vlug! Over die schutting!
KNAL!
AUTOKERKHOF

Haha! Wat een leuk spelletje!
Hoeplo . . .
AUTOK
Tjoepla!
Auw! Laat me los!
KRAKS!
BLAMS!
Oeil Hoor eens! Hij ploegt gewoon door de rommel heen!
Niets houdt de Zwarte Zwieper tegen!
Ach! Ik heb mijn pakje te wijd en te slobberig gemaakt! Het zit nu vol met oudroest!
Oh, nou! Het schudt er wel uit onder het lopen!
Misschien struikelt hij hier wel over!
KLENG!
RINKEL!
Oeps! Wat is het hier glibberig! Ik glijd uit!
SLLIFFF!
Oeil Hij wil ons de pas afsnijden!
Oh, grutjes!
SLLOEFF!

Pas op die zweep!
Oh, mijn pistool!
ZWIEP!
Naar onze schuilplaats!
De baas zal wel kwaad op ons worden!
Toe nou, jongens . . .
Help! De Zwieper zit achter ons aan!
WIE?
Die van de televisie!
Hé, ben Ik soms verkeerd?
Zeg dat nog eens, kereltje!
Oh! De baas kijkt nooit naar de televisie!
Hij weet niet dat kogels de Zwarte Zwieper niet raken!
Oef! Als ik niet wist dat het een spelletje was, zou ik zeggen dat dit echte kogels zijn!
(Ooh!) Wat is dat voor een monster?
Dat probeerden we je te vertellen, baas! Niemand kan aan hem ant komen!
BAM! BAM! BAM!
TENG! TENG! TENG!
Haha! Ze hebben gelijk! Eén zwiep met mijn zweep en ze zitten vast!
Wel, alle . . . Het is gelukt!
We zitten in de val!
Help ons, baas!
ZWIEP!

.Oef! Ik kan niets beginnen! Dat touw is zo kleverig!
Ik go er vondoor, nu ik nog de kans heb!
Oef! Wat 'n ruw feestje!
Nou, we zullen hem later wel weer bij Klarabella zien! Ik zal eerst dat oudroest eens uit m'n kleren halen!
Kijk nou eens . . Er zit een oud autaspatbord in mijn Zwieper-pakje!
DAAROM rookten die kogels hem niet!
Hè? Je bedaelt dat de boas met ECHTE kogels op mijn ver kleedpakje schoot?
VERKLEEDpakje?! (Kreunt) We zijn bedrogen!
KLENG!
Slik! Neem me niet kwalijk, moor Ik vael me zo draaierig!
Door is hij, agenten!
Mickey! Ik hoop dat dat ECHTE politie-agenten zijn!
Jo, ik heb ze geraapen nadat ik jouw huis van binnen afgesloten vond en het raam open!
Dat kwom doordat ik door het raam was gegaan, net als de Zwarte Zwieper!

Toen zagen we een vreemd spoor van zwarte verf en dat hebben we gevolgd!
Mijn zwarte zweep! Dan was het geen sneldragende verf!
U hebt een gevaarlijke bende opgerold, maar waar is de leider?
Hij is ontsnapt!
Kom, jachies . . . zeg op! Wie is jullie baas?
We zeggen niks!
Want we weten ook niet wie hij is!
Hij draag altijd een masker, en wij noemden hem baas!
Bah! Natuurlijk moet juist de baas ontsnappen!
Ja, de waeste-ling!
Hij heeft mij mijn gezicht bijna plat-gedrukt!
Hij heeft je aan-geraakt?
Kijk eens, vingerafdrukken!
Ik denk dat hij vet van de zweep aan zijn handen had!
We kunnen met die afdrukken uitzoe-ken wie de leider is!
Je moet met ons mee om gefo-tografeerd te worden!
Allemensen!
Eh . . . vergeet Klarabella's feestje niet!
Maak je geen zor-gen! Ik kom zo gauw mogelijk, Mickey!
POLITIE

Dus. . .
Alsjeblieft! GRIJNS NIET ZO . . . De vingerafdrukken en je gezicht worden helemaal bedorven!
POLITIE FOTO-GRAFISCHE AFDELING
Dat gaat niet! Ik heb geleerd op foto's altijd te glimlachen!
Die vent is veel te vriendelijk, baas!
Hmm!
Weet je dat de naad van je broek los is?
Gosie grutten!
FLITS!
Ah! Eindelijk kijkt hij ernstig!
Het is niet waar!
Ja, echt!
Ik kan zo niet naar het gekostumeerde bal gaan! Kan ik geen politie-uniform lenen?
Het spijt me! Dat mogen we niet doen! Dat is streng verboden!
En DAT pakje dan? Mag ik dat aantrekken?
Nou . . . dat is niet tegen de wet . . . maar zonder hulp kom je nooit op de plaats van bestemming aan!
Dus . .
Joehoe! Klarabella! Wedden dat ik de eerste prijs voor het meest echte kostuum krijg?
Goofy!
Ja, het is helemaal echt! Kijk! Goofy heeft zelfs politie bij zich!
(Oef!) Zelfs met hun hulp kom ik met die kogel en ketting haast niet vooruit!

HEB JE DIE AL?

Ditmaal gaan we naar het hoge Noorden en brengen een bezoek aan Finland, het land van de meren en bossen. Wat de meren betreft, men zegt dat het er in totaal meer dan 60.000 zijn (overblijfselen uit de ijstijd), en wat de bossen aangaat: bijna driekwart van de oppervlakte van Finland is met wouden bedekt. Het zijn vooral berken en dennen die je hier veel aantreft; een gevolg van deze grote natuurlijke houtvoorraad is een bloeiende papier- en houtindustrie. In de zomer kapt men in de bossen de bomen, die dan zelf of met behulp van houtvlotters de rivier afzakken naar de houtzagerijen en papierfabrieken. De houtvlotters zorgen ervoor dat de grote hoeveelheden boomstammen op de rivier steeds in beweging blijven. Met hoge laarzen aan en gewapend met een lange stok met een haak eraan balanceren ze op de gladde stammetjes en springen zij van boom tot boom, een gevaarlijk werkje, dat vooral bij stroomversnellingen grote behendigheid vereist.
Op deze postzegel, uitgegeven in Finland in november 1963, zie je de houtvlotters aan het werk op de rivier.

VLUG SCHOENEN POETSEN

Poets je altijd zelf je schoenen, maar vind je het nu niet bepaald een prettig werkje, dan is hier goed nieuws voor je. Uit Amerika komt een spuitbus met schoenpoetsmiddel erin. Geen insmeren, in laten trekken, uitpoetsen, nawrijven meer. Even met die schoenpoetsverstuiver je schoenen bespuiten en ze gaan vanzelf glimmen als een spiegel.

EIGEN VERKEERSLICHTEN

Een boer in Duitsland die landerijen heeft aan weerskanten van een verkeersweg, krijgt een stel privé-verkeerslichten. Hij heeft namelijk uitgerekend dat hij per jaar ongeveer drieduizend keer de weg oversteekt en dan steeds in levensgevaar verkeert omdat het enorm druk is en de auto's heel snel rijden. De regering heeft nu besloten dat er voor deze man een aparte oversteekplaats met stoplichten moet komen. Hij mag naar behoefte de verkeerslichten zelf bedienen, maar ... moet wel de kosten van de elektrische stroom betalen.

KRANTJE VERKOPEN

Krantenverkoper Abdel Razeh Hefin in Egypte verkocht onlangs op het vliegveld van Cairo een krant aan een rijke Amerikaan. Of verkocht ... nu ja, de man betaalde met een dollarbiljet, maar Abdel mocht van de Egyptische regering geen buitenlands geld aannemen en dus weigerde hij de betaling. Hij schonk de Amerikaan de krant, die dat blijkbaar erg aardig vond, want enige tijd later kreeg Abdel bericht dat hij voortaan zijn leven lang iedere maand een vaste uitkering van *f* 225,— van de rijke Amerikaan kreeg.

In elk van deze zinnen staat ergens een naam van een dier verborgen. Weet je ze te vinden?

1. Jan raap even die spijker op,
2. dan kan ik deze krat dichttimmeren;
3. die moet namelijk direct naar de molenaar worden gebracht.

Oplossing verborgen dieren: aap, rat, mol.

ditjes en datjes van Donald Duck

RIETJE LEESGRAAG

Tussen rommel van de schoonmaak
Die door moeder wordt gedaan,
Zit Marietje druk te lezen,
Want 't werk gaat háár niet aan!

't Meisje laat zich door niets storen,
Zij zit rustig in een hoek;
Al haar aandacht is alleen maar
Bij de letters van haar boek.

Juul, Dick en Anneke logeren weer bij George op Kirrin. 's Nachts ziet Anneke een gezicht voor haar raam. Als ze op zoek gaan naar de indringer, blijkt hij spoorloos . . . . . .

de vijf op avontuur

door

Enid Blyton

DE vier kinderen wachtten bij de open deur en luisterden naar het felle geblaf van de hond. Anneke beefde en Juul legde z'n arm om haar heen.

„Wat was het voor een gezicht?" vroeg hij. Anneka rilde.

„Ik heb er niet veel van gezien," zei ze, „ik deed m'n lantaarn aan en het licht viel toevallig op het venster — en toen zag ik heel even dat gezicht! Het had gemene, glinsterende ogen en het leek wel zwart. O, wat was ik bang!"

„En verdween het toen weer?" vroeg Juul.

„Dat weet ik niet," zei Anneke. „Ik was zo bang dat ik m'n lantaarn het vallen en het licht ging uit. Toen werd George wakker en holde naar het raam."

„Waar was Timmie eigenlijk?" zei Dick. Hij vroeg zich af hoe het kwam dat de hond hen niet allemaal met zijn geblaf had gewekt.

„Ik weet het niet," zei Anneke. „Hij kwam de kamer binnen rennen toen ik gilde. Misschien had hij toch iets gehoord en was hij naar beneden gegaan om te kijken wie het was."

„Zo zal het wel zijn," zei Juul. „Het geeft niet, Anneke.

Illustratie

TED MATHIJSEN

Ik denk dat het een zwerver was. Beneden vond hij alle ramen en deuren secuur gesloten — hij klom tegen de muur op om te proberen door een van de ramen van de bovenverdieping binnen te komen. Maar Timmie zal hem wel te pakkan krijgen, reken maar!"

Timmie kreeg hem echter niet te pakken. Na een poosje kwam hij terug met z'n staart naar beneden. „Kon je hem niet vinden?" vroeg George.

„Woef," zei Timmie treurig. George streek hem even over zijn rug. Hij was kletsnat.

„Allemensen! Waar ben je geweest, dat je zo nat bent?" zei ze verwonderd. „Voel eens, Dick!"

Dick voelde en de enderen ook. „Hij is in zee geweest," zei Juul, „daarom is hij zo nat. Ik denk dat die inhreker of wie het dan ook geweest mag zijn, naar het strand gehold is toen hij merkte dat Timmie hem achterna zat — en daar sprong hij in een boot! Dat was de enige manier waarop hij kon ontsnappen!"

Juul sloot de voordeur en deed de knip erop en de anderen gingen weer naar bed. Juul ging niet dadelijk slapen. Hoewel hij tegen de anderen gezegd had dat ze zich niet ongerust hoefden te maken, was hij wel bezorgd.

Joan was door de herrie niet wakker geworden, ze wist dus niet wat er die nacht was gebeurd.

De volgende morgen hoorden ze haar opgewekt zingen in de keuken toen ze bezig was het ontbijt klaar te maken. Anneke schaamde zich een beetje toen ze wakker werd en zich de opschudding herinnerde die ze had veroorzaakt. Ze vroeg Juul of hij dacht dat ze een nare droom had gehad.

„Best mogelijk," zei Juul opgewekt, blij dat Anneke er zo over dacht. „Heel waarschijnlijk zelfs! Ik zou er maar niet meer over piekeren, Anneke, als ik jou was."

Hij vertelde Anneke niet dat hij eens naar de kliimop was gaan kijken die tegen de zijgevel van het huis groeide en dat hij daarin duidelijk sporen had gevonden dat er de afgelopen nacht iemand langs naar boven was geklommen. Juul haalde Dick erbij.

„Er is werkelijk iemand geweest," zei hij. „Wat brutaal bè, om zomaar naar boven te klimmen. Het moet wel een echte inhreker zijn geweest."

Nergens in de tuin waren voetstappen te vinden. Dat had Juul trouwens ook niet verwacht, want de grond van de tuin was droog en hard.

Het werd weer een mooie dag. „Ik stel voor dat we net doen als gisteren — naar het strand gaan en zwemmen," zei Dick. „Misschien wil Joen ons brood voor vanmiddag meegeven."

„Ik zal haar even helpen om het klaar te maken," zei Anneke en zij en George gingen naar de keuken om Joan te helpen de hoterhammen te smeren en in te pakken. Het duurde niet lang of een enorme lunch stond ingepakt.

„Genoeg voor twaalf, zou ik denken!" zei Joan met 'n lach. „Ik zal vanavond maar niet koken — dat hebben jullie niet nodig na zo'n lunch."

George en Anneke keken elkaar verschrikt aan. Niet koken! Maar toen zagen ze de ondeugende schittering in de ogen van Joan en ze begonnen te lachen.

Anneke scheen haar angstwekkend avontuur van de afgelopen nacht helemaal vergeten te zijn, toen ze lachend en babbelend naar het strand liepen. En ook al had ze eraan gedacht, dan zou ze het spoedig vergeten zijn, want er gebeurde iets anders wat haar aandacht helemaal in beslag nam.

Het zwerversmeisje was weer aan het strand. Ze was alleen! Haar griezelige vader — of wie hij was — was er niet bij.

George zag het meisje het eerst en onmiddellijk fronste ze haar voorhoofd. Juul zag haar boze gezicht, zag het meisje en nam een kloek besluit. Hij liep naar de rotsen die het strand afsloten en waartussen zich poelen met lauw water hadden gevormd.

„We blijven hier vandaag," zei hij. „Het is zo warm, dat we beter in de schaduw van de rotsen kunnen blijven. Wat denken jullie ervan?"

„Mij best," zei George. „Ik wil met dat vieze kind niets meer te maken hebben."

„Daar hen ik blij om," zei Juul. Ze liepen om de rotsen heen en verdwenen uit het gezicht van het meisje. De grillig gevormde rotsen vormden menig gezellig hoekje en weldra had Juul een leuk plekje gevonden, dat hun een heerlijke bescherming bood tegen de wind en de zon.

„Laten we een poosje gaan lezen voor we in zee gaan," zei Dick. „Ik heb een spannend verhaal. Ik ben doodnieuwsgierig wie de dief van het zwikkie is."

Hij nestelde zich gemakkelijk met zijn rug tegen een rotsblok. Anneke ging in de plassen naar zeesterren zoeken. Ze was dol op allerlei dingen die je aan het strand kon vinden, van schelpen tot zeesterren toe.

George ging languit liggen en streelde Timmie. Juul had een schetsboek meegenomen en begon een rotspartij te tekenen. Ze hadden het allemaal best naar hun zin. Maar eensklaps kwam iets op Georges buik terecht en ze schrok zo, dat ze bijna overeind sprong. Ze ging rechtop zitten en Tim volgde haar voorbeeld.

„Wat was dat?" riep ze verontwaardigd uit. „Heb je iets naar me gegooid, Dick?"

„Nee," mompelde Dick zonder z'n ogen van zijn boek af te wenden.

Weer voelde George iets, nu in haar nek en met een uitroep hief ze haar hoofd op. „Wat is dat toch? Wie gooit er met stenen?"

Ze ging kijken naar wat haar geraakt had. Op het zand lag een klein ding. „Kijk — het is een prulmeplt," riep ze uit. En „tik" daar voelde ze er een op haar schouder. Woedend sprong ze op. Maar ze zag

niemand Ze wachtte of er weer een pit zou komen, maar alles bleef stil

„Ik wou dat ik jouw gezicht kon natekenen," zei Juul met een grijns „Je bebt een gezicht als een donderwolk, George" Eenskaps zwaaide hij ook met zijn hand door de lucht „Oei!"

Dat „oei" had niets met bet boze gezicht van George te maken, een pruimepit had Juul nu achter z'n oor geraakt Hij sprong ook op Een onderdrukt gegiechel klonk plotseling achter een van de rotsen boven hen. George klauterde als een aap naar boven

Achter een van de rotsen zat het zwerversmeisje Ze had haar zakken vol pruimepitten en op de grond lagen er ook nog een paar Ze rolde lachend heen en weer, maar toen ze George zag ging ze rechtop zitten

„Waarom gool je ons met pitten?" vroeg George.

„Ik heb ar niet mee gegooid," zei het meisje

„Lieg niet," zei George smelend, „je weet heel goed dat je dat wel gedaan hebt"

„Nee, ik heb ze geblazen," zei bet meisje met een ondeugend lachje „Kijk maar!" Ze deed de pit in haar mond, haalde diep adem en liet de pit wegvliegen Hij raakte George boven haar neus George keek zo beduusd, dat Dick en Juul brulden van het lachen.

„Ik wed dat Ik pitten verder kan blazen dan een ven jullie," zei het zwervertje „Neem maar een paar pitten, den zullen we een wedstrijd houden."

„Goed!" zei Juul onmiddellijk. „Als je wint, krijg je van mij een ijsje Maar als ik win, moet je maken dat je wegkomt en ons niet meer plagen Akkoord?"

Het zwerversmeisje won met glans Ze zag kans haar pitten minstens een meter verder te blazen dan Dick

„Ik krijg een ijsje van je," zei ze tegen Dick

„Maak je niet bezorgd, jij krijgt het ijsje dat ik je beloofd heb," zei hij „Niemand beeft me ooit zo verslagen, zelfs Stevens niet, een jongen op school die een mond beeft als een hooischuur"

„Ik vind je werkelijk afschuwelijk," zei Anneke. „Vooruit, koop een ijsje voor haar en laat haar opboepelen"

„Ik ga het hier opeten," zei het zwerversmeisje en ze keek eenskaps net zo koppig als George als die iets wilde hebben en dacht dat ze het niet zou krijgen

„Je kijkt net als George," zei Dick en hij had er onmiddellijk spijt van dat hij dat gezegd had George keek hem woedend aan.

„Wat! Die nare, onbeleefde ragebol zou net zo kijken als ik!" riep George heftig uit. „Wat denkt ze wel! Ik wil niet eens naast haar zitten."

„Hou je mond," zei Dick kort. Het meisje keek verbaasd

„Wat bedoelt ze?" vroeg ze aan Dick. „Ben ik verveiend? En zij is net zo onbeleefd els ik!"

„Daar komt een ijscoman," zei Juul snel, beng dat de heftige George het andere meisje in de haren zou vliegen Hij floot de man met de ijswagen, die tot vlak bij de rotsen kwam en voor hen allemaal een ijsje maakte

„Alsjeblieft," zei Juul en gaf er een aan bet meisje. „Eet die op en ga weg"

Ze gingen allemaal zitten en aten ijs George keek nog steeds boos Zoals gewoonlijk schrokte Timmie zijn ijsje met twee happen naar binnen „Kijk — hij heeft zijn portie el op," zei het meisje „Jammer om hem ijs te geven, hij proeft er niets ven Hier, jongen, heb je een beetje van mij!"

Tot grote ergernis van George likte Timmie het ijs op dat bet meisje hem toegeworpen had Hoe kon Timmie iets van haar aannemen? Dick kon ar niets aan doen, maar hij vond het wel een greppig meisje. Hij keek naar haar verwarde krullebol en felle beweeglijke ogen, en toen zag hij opeens iets wet bem deed schrikken. Op haar kin had het meisje een grote blauwe plek

„Zeg," zei Dick, „die blauwe plek heb je toch zeker niet aan mij te danken?"

„Welke blauwe plek? O, die op mijn kin?" zei het meisje en voelde er even aan „Ja, die heb ik gisteren opgelopen toen je me tegen de grond sloeg Maar het kan me niet schelen. Van m'n vader heb ik ze wel veel erger gebad"

„Het spijt me dat Ik je geslagen heb," zei Dick verlegen. „Ik dacht eerlijk dat je een jongen was. Hoe heet je eigenlijk?"

„Jo," zei het meisje

„Maar dat is een jongensnaam," zei Dick.

„Dat is George ook, maar je hebt me verteld dat zij een meisje is," zei het zwervertje en likte haar laatste beetje ijs op

„Ja, maar George is een afkorting ven Georgina," zei Anneke. „Waar is Jo dan een afkorting van?"

„Dat weet ik niet," zei Jo „Heb ik nog nooit gehoord Ik weet alleen maar dat ik een meisje ben en dat ik Jo heet"

„Misschien een afkorting van Josefina," zei Juul Ze keken ellemaal naar de mogelijke Josefine Het korte Jo paste wel bij haar, maar de mooie naam Josefine helemaal niet.

„Het is eigenlijk gek," zei Anneke tenslotte, „maar Jo lijkt werkelijk veel op jou, George: ze heeft net zulk kort haar als jij, elleen dat van Jo is vuil en zit verschrikkelijk in de war. Ze heeft minstens even veel zomersproeten, net zo'n wipneus . . ."

„Ze steekt net als George haar wipneus in de lucht, ze kan net zo boos kijken en precies zo haar voorhoofd fronsen," zei Dick George keek zo donker als ze maar kon bij die opmerking, want ze vond die helemaal niet prettig. Stel je voor, zij op een zwerversmeisje lijken! Ze leken wel niet goed wijs! „O, ik boop dat ik niet zo vies ben als zij en net zo st . . ." begon ze boos, maar Dick viel haar in de rede.

„Misschien beeft ze geen zeep, geen borstel om haar haar te doen en zo," zei hij verontwaardigd „Dat zal helemaal beel anders zijn als ze de kens gehad heeft zich eens lekker op te kneppen. Wat ben je varechrikkelijk onaaardig, George."

George draaide hem de rug toe. Hoe haalde Dick bet in zijn hoofd om voor dat meisje op te komen? „Wanneer gaat za eindelijk eens weg?" zei za, „of blijven we de hele dag met baar opgescheept?"

„Ik ga weg els ik zin heb," zei Jo en keek verongelijkt op een manier die zo sterk aan George deed denken, dat Juul en Dick in de lach schoten Jo lachte mee, maar George balde haar vuisten

Anneke zat verschrik naar het spel te kijken. „O," dacht ze, „ging die Jo maar weg, want dat draalt op ruzie uit."

„Ik vind dat een aardige hond," zei Jo eenskaps en boog zich naar Timmie, die naast George lag Ze streelde hem met baar kleine brulne handjes. George drzaide zich met een ruk om. „Blijf van mijn bond af!" zei ze „Hij heeft ook een bekel aan je, net als ik!"

„O nee, dat heeft hij niet," zei Jo kalm. „Geen enkele hond beeft een bekel aan mij, evenmin als katten Als ik wil, kan ik iedere hond naar me toe leten komen, hem ook"

„Ga je gang, probeer het maar eens!" zei George ongelovig „Timmie zal heus niet naar jou toegaan Hè, Timmie?"

Jo bewoog zich niet Ze begon vreemde geluidjes te maken, diep in haar keel, het leek net alsof er ergens een hondje jankte Jo hield op met geluidjee maken en stak haar hand naar hem uit

Timmie kwam naar haar toe en ging met zijn kop opzij naast haar liggen en Jo sloeg baar armen om zijn nek

„Kom hier, Timmie," zei George jaloers De hond schudde de bruine armen van zich af en liep onmiddellijk terug naar George Jo lachte.

„Heb je het gezien? Hij kwam naar me toe en likte me. Ik kan dat met iedere hond berelken!"

„Hoe krijg je det voor elkaar?" vroeg Dick verbaasd

„Dat weet ik beus niet," zei Jo Ze ging rechtop zitten en streek haar haren ult haar gezicht. „Die gave heb ik geerfd, denk ik Mijn moeder was bij een circus en ze richtte honden af."

„Waar is je moeder nu?" vroeg Juul, „is ze nog steeds bij een circus?"

„Nee, ze is gestorven," zei Jo „Ik verliet het circus met mijn vader We wonen in een wagen Mijn vader was acrobaat, maar hij kan niet meer optreden, want hij heeft zijn voet bezeerd."

De vier kinderen herinnerden zich dat ze gezien hadden hoe de man met zijn voet sleepte. Ze keken zwijgend naar het valle kleine meisje Ze moest wel een heel vreemd leven hebben geleid!

Tot de nieuwste De Vijf" boeken behoren o a De Vijf als detectives - De Vijf en de verdwenen gelceden De Vijf en de schat van de strandjutter - De Vijf op de oude boerderij

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

WAT?!
DE BUIT KWIJT?!
SUFFERDS!
AU!
HEBBEN WE DAAR AL DIE MOEITE VOOR GEDAAN?
SCHEI UIT, DRIES!
JIJ KON TOCH OOK NIET TEGEN DE HANDSCHOENEN OP?
HM....AFFUN.... ALS WE DIE DINGEN EENMAAL HEBBEN, MAKEN DIE HET VERLIES WEL WEER GOED.
JA, MET DIE DINGEN AAN... WAT EEN MOGELIJKHEDEN!
EN WE MEPPEN DE DIENDERS HET DAK OP.
JA HÈ? DAN KRAKEN WE ELKE KAST!
GELD BANK
EN NIEMAND DURFT ONS MEER TEGEN TE HOUDEN.
JA, WÁT'N MOGELIJKHEDEN!

HAHA! LIG JE MAKKELIJK? LIG JE MAKKELIJK?
AH, HEREN PLAAGGEESTEN. HELP ME! MAAK ME LOS!
ZZZ...
O NEE! O NEE! WE VINDEN DIT VEEL TE GRAPPIG!
ZZZ...W-WAT... ZZZ...WAT ....IS ER?....
GOED ZO, JONGE VRIEND, GA DOOR, VOOR JE WEER IN SLAAP VALT.
...OJA.... LOSMAKEN.... GEVAAR....
KOM, NU MOET HET MAAR GEBEUREN. MAAR VOORZICHTIG! ZORG DAT HU GEEN KANS KRIJGT, DE HANDSCHOENEN AAN TE DOEN.
ZE KOMEN! ZE KOMEN!
VLUG! VLUG!
DE HANDSCHOENEN! DOE ZE AAN!
JE ENIGE KANS! JE ENIGE KANS!
NEE! IK HEB M'N LES GELEERD. ALS IK ZE DRAAG WORDEN ZE ME DE BAAS.
EERST DE DEUR AFSLUITEN EN....

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 115.131 (alleen voor postabonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Ned. Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 8649. Prijs 6 fr. **Overig buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1964 Walt Disney Productions